

Evangelí del dimecres de la setmana XIX de durant l'any: Jesús ens ensenya la correcció fraterna

Evangelí i comentari del
dimecres de la XIX setmana de
durant l'any. “Si el teu germà et
fa una ofensa, ves a trobar-lo i,
tot sol amb ell, fes-li veure la
seua falta. Si t'escolta, t'hauràs
guanyat el germà”. Jesús
instrueix el deixeble en la
pràctica de la correcció fraterna
a un altre deixeble que s'ha
equivocat. És probable que tots

necessitin aquesta ajuda en algun moment.

Evangelí (Mt 18, 15-20)

Si el teu germà et fa una ofensa, ves a trobar-lo i, tot sol amb ell, fes-li veure la seva falta. Si t'escolta, t'hauràs guanyat el germà. Si no t'escolta, crida'n un o dos més, perquè tota qüestió ha de ser resolta per la declaració de dos o tres testimonis. Si tampoc no els escolta, digues-ho a la comunitat reunida. I si ni tan sols escolta la comunitat, considera'l un pagà i un publicà.

Us ho asseguro: tot allò que lligueu a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligueu a la terra quedarà deslligat al cel.

»Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de

reunits en el meu nom, jo soc allí
enmig d'ells.

Comentari

La pràctica cristiana de la correcció fraterna té les seves arrels a l'Evangeli. És un mitjà fonamental per assolir la santedat i no desviar-se del camí. En aquest passatge, Jesús instrueix els deixebles sobre com l'han de practicar entre ells, amb caritat, en privat.

La necessitat de correcció és universal, ja que a les persones els és difícil reconèixer les seves pròpies faltes. Així, el seu valor va ser reconegut per autors pagans clàssics com Sèneca (cf. *Ira*, 3, 36, 4). Sant Ambròs va donar testimoni d'aquesta pràctica entre els catòlics quan va escriure, al segle IV, “Si descobreixes algun defecte a l'amic, corregeix-lo

en secret (...) Les correccions, en efecte, fan bé i són de més profit que una amistat muda” (*Officiis Ministrorum* II, 125-135).

El primer punt que es desprèn del passatge evangèlic és que la correcció fraterna és una cosa bona. És necessari tenir una actitud d'humilitat i de disposició a acceptar la correcció. Només en la mesura que un mateix estigui disposat a acceptar la correcció fraterna i a esmenar la seva vida, sabrà quan i com és apropiat oferir una correcció fraterna.

Abans de fer una correcció, convé resar per aquesta persona. Després, un cop purificada la intenció, seria prudent consultar una altra persona que estigui en condicions de jutjar si la correcció és oportuna o no.

I llavors, amb aquestes salvaguardes, estem complint de manera molt pràctica el mandat d'estimar el

proïisme com un mateix, que és el manament que resumeix tots els altres. És el veritable amor al proïisme el que ens porta a cuidar-nos tant.

L'afecte és important per a l'eficàcia de la correcció fraterna. Quan les persones es preocupen realment pels altres, la correcció fraterna serà relativament fàcil, i serà ben rebuda perquè el destinatari sentirà que el motiu és caritatiu, i és humanament més probable que ho assumeixi. D'aquí la importància de viure la fraternitat en tots els aspectes, i no només en la correcció dels altres.

També cal perdonar qualsevol ofensa abans de corregir. Just després d'aquest passatge, Pere pregunta a Jesús quantes vegades ha de perdonar el seu germà quan pequi contra ell. Fins a set? I Jesús respon que no, fins a setanta vegades set. On hi ha veritable caritat, amb afecte, hi

ha correcció fraterna; i hi ha un veritable ambient de perdó també.

Andrew Soane // Photo:
Bewakoof MG- Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-dimecres-de-la-setmana-xix-de-durant-lany-jesus-ens-ensenya-la-correccio-fraterna/> (11/03/2026)